

विषः

विश्वेश्वरः, पुं, (विश्वस्य ईश्वरः ।) काशीस्य-
महादेवः । यथा,—
“सर्वतोर्षेषु सन्नौ स सर्वयात्रां यथात् स च ।
मनिकर्ष्यान् यः स्नातो यो विश्वंशं निरेक्षत ।
सर्वं सर्वं पुनः सर्वं सर्वं सर्वं पुनः पुनः ।
इत्यो विश्वेश्वरो नित्यं स्नातथा मन्त्रिकर्षका ॥”
इति काशीखण्डम् ।

(यथाच तन्ने ।

“सुखेन वाद्यं सज्जितेन पाद्यं

नृसिंहैदा विखरत्वेन पूजा ।

फलं पुनस्तस्य भवेद्वननं

निःसस्य विश्वेश्वर एव देवः ॥”)

विश्वौषधं, स्त्री, (विश्वामौषधम् ।) सुखी । इति
राजनिघण्टुः ।

विष, इर लि अ औ इ आसौ । इति कवि-
कल्पद्रुमः । (झा०-उभ०-आत्म०-रत्नेके-सक०-
अनिट् ।) इर, अविचत् अविचत् । लि अ,
वेवेष्टि वेवेष्टि । औ, वेष्टा । इ, वेष्टि । उभय-
पदीत्वन् । अफलवत् कर्त्तरि आत्मने पदार्थो
ठकारः । इति दुर्गादासः ।

विष, उ सेचने । इति कविकल्पद्रुमः । (भा०-
पर०-सक०-सेट् । ङावेट् ।) उ, वेष्टित्वा
विष्टा । इति दुर्गादासः ।

विष, ग औ विप्रयोगे । इति कविकल्पद्रुमः ।
(ङा०-पर०-अक०-अनिट् ।) ग, विष्वाति
ज्ञानो पुत्रादिभ्यो विद्युक्तः स्यात् इत्वर्थः । औ,
अविचत् । इत्यात्मोऽयमिति । विष्णुस्युत्पत्तौ
सुभूतिः । इति दुर्गादासः ।

विषं, स्त्री, (विष सेचने + कः ।) जलम् । इत्य-
मरः । पद्मकेशरम् । इति तट्टीकार्यां सुकृतः ।
बोलम् । वसनाभः । सामान्यविषम् । इति
राजनिघण्टुः ।

विषः, पुं, स्त्री, (विष + कः ।) विषम् । तत्पर्यायः ।
सुं इः २ गरलम् ३ । इत्यमरः । आदेयम् ४
अन्ततम् ५ गरदम् ६ कालकूटम् ७ कालाकूटम्
८ हारिद्रम् ९ रक्तशङ्खिकम् १० नीलम् ११
गरम् १२ घोरम् १३ हलाहलम् १४ हला-
हलम् १५ शङ्खी १६ भूगरम् १७ । इति राज-
निघण्टुः । जाङ्गलम् १८ तीक्ष्णम् १९ रसः २०
रसायनम् २१ मरः २२ । इति जटाधरः ।
जङ्गलम् २३ जाङ्गलम् २४ । इति शब्दरत्ना-
वली । काकोलः २५ वसनाभः २६ प्रदीपनः
२७ शौक्लिकेयः २८ ब्रह्मपुत्रः २९ । इति
रत्नमाला । तद्भेदा यथा,—

“पुंवि ङीवे च काकोलकालकूटहलाहलाः ।

शौराष्ट्रिकः शौक्लिकेयो ब्रह्मपुत्रः प्रदीपनः ।

दारदो वसनाभश्च विषभेदा अमी नव ॥”

इति पातालावर्गे अमरः ॥ ७ ॥

अपि च ।

“विषः सुंङ्को रचस्त्रीर्ण्यं गरलोऽथ हला-
हलः ।

वसनाभः कालकूटो ब्रह्मपुत्रः प्रदीपनः ।

विषः

शौराष्ट्रिकः शौक्लिकेयः काकोली दारदोऽपि
च ।

अहिच्छन्ने मेघशङ्खकूटवालकनन्दनाः ।

केराटको हेमवतो मर्कटः करवीरकः ।

पथपो मूलको गौराद्रिकः सक्तुकर्द्धमौ ।

यङ्कोलघारः कालिङ्गः शङ्खिको मधुसिक्थकः ।

इन्द्रो लाङ्गलिको विस्फुलिङ्गपिङ्गलगतमाः ।

सुप्तको दालवञ्चेति स्यावरा विषजातयः ॥”

इति हेमचन्द्रः ।

अथ विषस्य नामलक्षणगुणाः ।

“विषं तु गरलं सुंङ्कलपङ्केदारुदाहरेत् ।

वत्सनाभः सहारिद्रः सक्तुकश्च प्रदीपनः ।

शौराष्ट्रिकः शङ्खिकश्च कालकूटस्तथैव च ।

हलाहलो ब्रह्मपुत्रो विषभेदा अमी नव ॥”

तत्र वत्सनाभस्य स्वरूपनिरूपणम् ।

“विष्णुवारसदकपत्रो वत्सनाभास्तिस्रया ।

युष्मार्थे न तरोर्वृद्धिर्नृत्सनाभः स भावितः ॥”

अथ हारिद्रस्य स्वरूपम् ।

“हरिद्रातुलामूलो यो हारिद्रः स उदाहृतः ॥”

अथ सक्तुकस्य स्वरूपम् ।

“यदुग्न्यः सक्तुकैरेव पूर्वमध्यः स सक्तुकः ॥”

अथ प्रदीपनस्य स्वरूपम् ।

“प्रदीपकोहितो यः स्यादीप्तिमान् इत्यनप्रभः ।

महादाहकरः पूर्वैः कथितः स प्रदीपनः ॥”

अथ शौराष्ट्रिकस्य स्वरूपम् ।

“सुराहविषये यः स्यात् स शौराष्ट्रिक
उच्यते ॥”

अथ शङ्खिकस्य स्वरूपम् ।

“यस्मिन् गोशङ्खके बहे दुग्धं भवति कोहितम् ।

स शङ्खक इति प्रोक्तो द्रव्यतत्त्वविशारदः ॥”

अथ कालकूटस्य स्वरूपम् ।

“देवासुररथे देवेर्हृतस्य पृथुमालिनः ।

देवस्य रुधिराभ्यातस्फारन्त्यवन्निभः ।

निर्यासः कालकूटोऽस्य सुनिभिः परिकीर्तितः ।

सोऽहिच्छन्ने शङ्खवेरे कौकथे मज्जे भवेत् ॥”

अथ हलाहलस्य स्वरूपम् ।

“गोस्तनाभफलो गुच्छकानपत्रच्छेदस्य ।

तेजसा यस्य दृक्कान्ते समीपस्था ह्रमादयः ।

असौ हलाहलो ज्ञेयः किञ्चिन्वायां हिमा-
लये ।

इत्थिवाञ्चिते देशे कोकलीऽपि च जायते ॥”

अथ ब्रह्मपुत्रस्य स्वरूपम् ।

“बर्षतः कपिलो यः स्यात् तथा भवति साधकः ।

ब्रह्मपुत्रः स विज्ञेयो जायते मज्जापत्रे ॥

ब्राह्मणः पाकरस्तेषु चत्त्रियो जोहितप्रभः ।

वैश्याः पीतोऽवितः शूद्रो विष उक्तश्चतुर्विधः ।

रसायने विषं विषं क्षत्रियं देहपृच्छये ।

वैश्यां कुष्ठविनाशाय शूद्रं दध्यादधाय हि ॥”

अथ विषस्य गुणाः ।

“विषं प्रायश्चरं प्रोक्तं यवाधि च विकासि च ।

आज्येयं वातकफहृद्योत्रवाहिसदावचम् ॥”

अवाधि सकलकायगुणव्यापनपूर्वकपाकागमन-

विषः

शीलम् । विकासि योजः शोषणपूर्वकं सन्नि-
वन्धश्चिलीकरणशीलम् । आज्येयं अधिका-
याग्रम् । योगवाहि संसर्गगुणवाहकम् ।

“मदावहं तमोगुणाधिष्णेन बुद्धिविष्वचकम् ।

तदेव युक्तियुक्तम् प्रायश्चायि रसायनम् ।

योगवाहि परं वातशेषान्जितुं सतिपातहृत् ।

योगवाहि विदोषहं हं ह्यं धीर्येवहंनम् ।

ये दुर्गुणा विषेऽगुह्ये ते सुहृन्ना विप्रोधनात् ।

तस्मादिवं प्रयोगेण शोधयित्वा प्रयोजयेत् ॥”

अथोपविषाणां निरूपणम् ।

“अकंचोरं सुहृचीरं तथैव कजिहारिका ।

करवीरोऽथ धुसूरः पञ्च चोपविषाः स्मृताः ॥”

उपविषा गौडविषाः । एषां गुणास्तत्र तत्र
द्रव्याः । अपि च ।

“अकंचोरं सुहृचीरं लाङ्गणी करवीरकः ।

गुञ्जादिषेनो धुसूरः समोपविषजातयः ॥”

एतेषां शोधनं चिन्तयम् । गुणास्तत्र द्रव्याः ॥

अथ विषाणां शोधनविधिः ।

“गोमूत्रे चिद्रिं स्थाप्यं विषं तेन विशुद्धयति ।

रक्तवर्षपतैजाक्तं तथा धार्य्य वासधि ॥

येगुणा गरुडे प्रोक्तास्ते सुदोनां विशोधनात् ॥

तस्मादिवं प्रयोगेण शोधयित्वा प्रयोजयेत् ॥”

इति भावप्रकाशे पूर्वखण्डः ॥

अथ विषाधिकारः । तत्र विषस्य दैविध-

माह ।

“आपरं जङ्गमश्चेव दिविषं विपत्तयते ।

दशाधिकानमाद्यन् द्वितीयं बोद्धुंश्रयम् ॥”

स्वावरविषस्य दशाश्रयानाह ।

“सूत्रं पत्रं फलं पुष्यं तक् चीरं सारभेद च ।

निर्यायो घातवस्त्वन्तः स्वावरस्यग्नया रश् ॥”

तद्वयथा । मूलविषं करवीरादि १ । पत्रविषं
विषपत्रिकादि २ । फलविषं तर्कोटजादि ३ ।
पुष्यविषं वेजादि ४ । त्वन्तसारभिर्याधविषाधि
करन्मादीनि ५ । ६ । ७ । चीरविषं सुहृदादि
८ । घातुविषं चरिताकादि ९ । कन्तविषं यम-
नाभवक्तुकादि १० ॥ ॥ जङ्गमविषस्य पात्र-
शाश्रयानाह ।

“इत्थिनिन्वाचदंष्ट्राश्च नखमन्मलानि च ।

मुक्तं जालां सखं आशं संधंशावमर्हितम् ।

गुदास्थिपित्तमुकाणि रश्च वटं जङ्गमाश्रयाः ॥”

तद्वयथा । इत्थिनिन्वाचविषा शिवाः सर्पाः १ । २ ।

दंष्ट्राविषाः भीमाः सर्पाः ३ । दंष्ट्रानखविषा
यात्रादयः ४ । मूत्रपुरीषविषा यद्दुर्गोधिका-
दयः ५ । ६ । मूत्रविषा श्विकादयः ७ । जालाविषा
लघिटङ्गादयः ८ । जालाशशंज्वरवीरघातव-
सुक्तसखसंधंश्रदंष्ट्राश्रयाविमर्हितगुदपुरीषविषा-
धिचश्रीर्णादयः ९ । १० । ११ । १२ । १३ । अस्थिविषाः
पादयः १४ । पित्तविषा बज्जुलमत्स्यादयः १५ ।
मूत्रविषा अमरादयः १६ ॥ ७ ॥ स्वावरविषाणां
सामान्यानां कार्याश्रयाह ।

“स्वावरन्तु अरं दिक्तां दन्तवर्षं मलयहम् ।

पित्तच्छेदेषुचिन्वाचच्छेदाश्च कुर्वते विषम ॥”